

[Pilgaard Andersen]

Vi ved også, at der kan gives tilskud til mange boligindretninger. Der kan være en udmærket grund til at give det, for at de ældre kan blive i deres hjem så lang tid som overhovedet muligt. Men der er ikke hjemmel i bistandsloven til, at kommunen kan få pant i selve ejendommen. Det er efter min mening lidt uheldigt. Det burde kunne ske. Hvis kommunen yder et tilskud til en boligindretning af en eller anden størrelse, burde den også kunne få pant i ejendommen og få den investerede kapital forrentet, indtil den forfalder til betaling, når den pågældende pensionist fraflytter boligen. Hjælpen kan ydes med tilbagebetalingspligt, men der sker ikke en forrentning af kapitalen. Det mener jeg også burde ændres, når man ser på bistandsloven.

Når vi taler om den økonomiske situation, så er det faktisk paradoksalt at se, at vi må til udlandet for at låne pengene, for at vi kan bygge videre på verdens bedste sociale system, som vi har herhjemme. De, som vi låner pengene af, har ikke nær så høj en social standard, som vi har herhjemme. Men det har de fundet sig i. Det må nok blive et spørgsmål, hvor lang tid vi kan blive ved med at udbygge de ting. Så bliver der tale om en prioritering, og i dette prioriterings-spørgsmål har fremskridtspartiet i hvert fald specielle meninger om, hvilke områder vi meget gerne vil være med til at hjælpe. Jeg tror, vi har nævnt ved flere lejligheder, at de svage stillede i vort samfund virkelig er et af de områder, vi skal hjælpe på.

Til sidst vil jeg sige, at indførelse af en minimumsgrænse for kontanthjælpsydelsen vil jeg tage skarp afstand fra, for det var ikke hensigten med bistandsloven.

Henrik Toft (V):

Venstre er helt med på, at når der er lovgivning, som virker forkert, så skal man ændre den. Men når det drejer sig om bistandsloven med dens omfang, skal man tænke sig godt om først. Det er nu ikke gjort med et par flotte pennestrøg, hvor man i bemærkningerne er kritisk over for kommunernes mulighed for individuel og skønsmæssig afgørelse. Venstre deler ikke denne skepsis. Tværtimod. Men derfor er det da meget relevant til en anden god gang at samle op på områder, hvor der kan være brug for æn-

dringer. Om 13 dage fylder loven 3 år, og lad den bare gøre det i fred.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Efter gennemlæsning af bemærkningerne kan jeg ikke finde noget konkret i centrum-demokraternes forslag. Rettelser af en lov, og specielt en lov som bistandsloven, bør ske på grundlag af erfaringer, og jeg synes ikke, vi har erfaringsmateriale nok til, at vi allerede nu kan tage bistandsloven op til revision.

Selvfølgelig kan man ikke undgå med så omfattende en lov som bistandsloven at høre om utilfredshed. Der er altid enkelte, der bliver ramt, men vi hører ikke fra de mange tusinder, der bliver hjulpet, og som er godt tilfredse med bistandsloven.

Det konservative folkeparti kan ikke støtte centrum-demokraternes beslutningsforslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg synes, det er godt, at socialministeren nu har lovet os, at vi får en undersøgelse af, hvordan bistandsloven har virket. Hvis socialministeren er i stand til det, vil jeg gerne have ham til at afsløre, hvor lang tid han mon tror at sådan en undersøgelse vil tage. Det er da vigtigt, at vi får noget at vide om det, og at vi får det snart, men jeg er på den anden side også indstillet på, at der selvfølgelig skal gå et stykke tid, inden man kan foretage en sådan undersøgelse.

Med hensyn til centrum-demokraternes forslag synes jeg, det er meget lidt, de har at byde på. En revision af loven, ja, gerne for min skyld, men hvor og hvordan? Det eneste, man foreslår konkret, er at indføre minimumsgrænser for kontantydelse, og det har vi foreslået, fra lovforslaget blev behandlet første gang. Vi fik det ikke gennemført. Vi synes, det er forkert, at der opereres med maksimumsgrænser i bistandsloven og ikke med minimumsgrænser, så den lille del af forslaget vil vi gerne støtte. Men ellers er vi fulde af forundring og forventning med hensyn til, hvad centrum-demokraterne i øvrigt kunne tænke sig at foreslå bistandsloven ændret til.

Vi karakteriserede den i sin tid som en gummilov, der var praktisk i et samfund, som i øvrigt har svært ved at styre sin økonomi, fordi ydelserne kunne udvides og indskrænkes, alt efter hvor meget samfundet nu